BOZKIRIN YETİM ÇOCUKLARI
DANİŞMENDLİ TÜRKMENLERİ
KARACA KURTLAR

Gök-Türklerin menşei ile ilgili Çin yazılı kaynaklarında Türklerin Aşina (Dişi Kurt) soyundan oldukları ile ilgili şu efsane anlatılır. Tarihin eski zamanlarında Türkler büyük bir saldırıya maruz kalır kadın,erkek, çoluk çocuk demeden tüm Türkler katledilir. Katliamdan yalnızca bir erkek çocuk kurtulur. Efsaneye göre kolları ve bacaklarından yaralanan erkek çocuğu ölmesi için bir bataklığa bırakılır. Tanrı bu çocuğa acır ve kurtulması için çocuğun yardımına dişi bir Kurt gönderir. Kurt yaralı çocuğu mağraya getirir sütü ile besler ve büyütür. Bu çocuğun soyundan Türkler türeyip ve çoğalarak saklandıkları dört yanı dağlarla çevrili Ergenekondan demir dağı eriterek yeniden tarih sahnesine çıkar ve Hun Kağanlığı gibi büyük imparatorluklar kurar. Türkler kendilerini sütü ile besleyip büyüten Aşinaya (Dişi kurt) minnettarlık duyarak Tuğ ve Bayraklarında kurtbaşını sembol olarak kullanır. Yine bu sebeble Gök-Türklerin Muhafız birliğine Börüler (Bozkurt) ismi verilmiştir. Başta Çinliler olmak üzere diğer kavimlerce Türkler Aşinanın (Dişi kurt) çocukları olarak anılır.
Bahse konu efsanenin bir benzeri 1694te Anadoluda yaşanmıştır. Rivayet ve tarihi vesikalara göre Osmanlı Devleti kendisine tehdit olarak gördüğü ve giderek güçlenmekte olan Dulkadiroğulları/Danişmendli Türkmenlerini ağır vergilere tabi tutar ve Suriyeye sürgün etmek ister. Buna başkaldıran Türkmen beyleri isyan eder. İsyanı bastırmak üzere Türk olmayan Devşirme Yusuf paşa Anadolu Türkmenlerinin üzerine gönderilir ve binlerce Türkmen kadın, erkek, çoluk, çocuk demeden katledilir. Yakalanan Otuz Türkmen Beyi ise idam edilir. Bu sırada kocası İdam edilen (Danişmendli Türkmeni) Beydili aşiret reisinin hanımı üçüz oğlan doğurmuştur. Çocuklarının öldürüleceğinden endişe eden kadın, sürgüne gitmeden önce çocukları dağdaki bir mağaraya götürür, bırakır. Bir kaç yıl sonra Beydili aşireti sürgünden eski yurtlarına döner. Hizmetçisi kadınla birlikte çocukları bıraktığı mağaraya giden anne gördüğü manzara karşısında gözlerine inanamaz. Üç oğlu da ellerinin baş parmağını emerek sıhhatlice yaşamaktadırlar. Çocukların kimler tarafından korunup beslendiğini öğrenmek isteyen anne, bir kenara gizlenir beklemeye başlar. Gün batarken bir kurt ağzında yiyecekle gelir ve çocukları besler. Üç oğlunu alıp çadırına dönen anne, karayağız oğluna Kurt Karaca, ince uzun sırım gibi oğluna Cerid, kafası iri boynu ince oğluna Boynuince, diye isim verir. Bu katliamdan kurtulan ve sürgünden geri dönen Türkmenlere bu uç çocuğun adı boy adı olarak verilir ve bu Türkmen boyları Anadolu da Karacakurt ismi ile anılır. Bahse konu Türkmen boyu bazı Osmanlı vesikalarında Ekrad (Karaca Kürd) olarak isimlendirilse de gerçekte bahse konu Karacakurt Türkmen aşiretinin gerçek ismini yukarıda arz ettiğimiz olaydan alır.

Peki kimdir bu Karacakurtlar menşei nedir? Diye sorulacak olursa tarihi kaynaklara göre Karacakurtların kökeni Danişmendli Türkmenlerine dayanır. Danişmendli Türkmenleri ise Oğuzların Bozok kolunun Yıldızhan Beğdilli boyundandır.

Beğdilli Oğuzlarca Ulular Ulusu, Azizler Azizianlamında kullanılmaktadır. Kaşgarlı Mahmut'un «Oğuzlar'ın» listesinde 7. Oğuz boyu olarak «Beğdili/Bedilli» olarak geçer. «Reşidüddin'in» Oğuzlar listesinde, Bozoklardan, Yıldız Han neslinden (Avşar, Kızık, Karkın'da bu boydandır) gösterilmektedir. «Yazıcıoğlu'nun» Oğuzlar boyu listesinde de yine aynı Boz-Oklar'a bağlı olarak gösterilmiş büyük bir Türk boyudur.Bu boy, «Reşidüddin Oğuz-namesinde Hükümdarlar çıkaran beş boydan biri olarak da zikredilmektedir.XIV. yüzyılın ikinci yarısında yazılmış olan «İnşa» kitabında Türkmen boyları ve ailelerine ait listede yine de Beğdilliler geçmektedir. İran'daki Türk - Safevi devletinin kuruluşuna Beğdilli boyu'nun büyük bir katkısı olmuştur. Türklerce Beğdilli boyundan Bilge, Ulu insanlar çıktığına inanılır. Bu nedenle Beğdillikavramı Oğuzlarca Ulular Ulusu, Azizler Azizianlamında kullanılmaktadır.

Beğdilli boyunun Ongunu (Avcı kuş sembolü) Avrupa Hun Akıncılarının kullanmış olduğu Altın Kartaldır. Oğuzların Beğdilli boyu; Anadolu ya ilk olarak Anadolunun Fatihi Seyyid Battal Gazi ve onun torunu olan Danişmend Ahmet Gazi ile birlikte gelerek. Anadolunun fethinde ve Anadolunun Türk-İslam yurdu olmasında aktif rol oynamıştır.

Melik Danişmend Gazi Resulun neslidir. Müslüman kişidir, Türklük onun aslıdır. (Danişmend Gazi Destanından)

Beğdilli boyu boy beyi Danişmend Ahmet Gazi nedeniyle boy beyi ismi olarak Anadolu da ki Beğdilli Türkmenlerine Danişmendli Türkmenleri denmiştir. Bu sebeble DanişmendliTürkmenleri Seyyid Battal Gazinin torunu Danişmend Ahmet Gazinin öz evlatlarıdır. Gerek Battagazi Destanı (Battalname) gerekse Danişmend Ahmet Gazi Destanı (Danişmendname) günümüze kadar ulaşmıştır. Danişmendli Türkmenleri Selçuklu sultanı Alparslanın Anadoluyu fethinde aktif olarak görev almış kimi kaynaklarda Danişmend Ahmet Gazinin Sultan Alparslanın Danışmanı olduğu ve Malazgirt zaferinde aktif rol oynadığı tarihi vesikalarda geçmektedir. Gerek Seyyid Battal Gazi gerekse torunu Danişmend Ahmet Gazi Beğdilli oğuz boyu ile birlikte Selçukluların Anadoluyu fethinden (1071 Malazgirt zaferinden) önce Anadolu ya akınlarda bulunmuş bir çok şehri zapt ve fethetmiştir. Nitekim Seyyid Battal Gazi Malatyayı fethetmiş onun torunları olan Danişmend Ahmet Gazi Sivas, Amasya, Çorum ve Tokatı fethederken diğer torunu olan Turasan ise Kayseri, Nevşehir ve Kırşehir bölgesinde fetihlerde bulunmuştur.

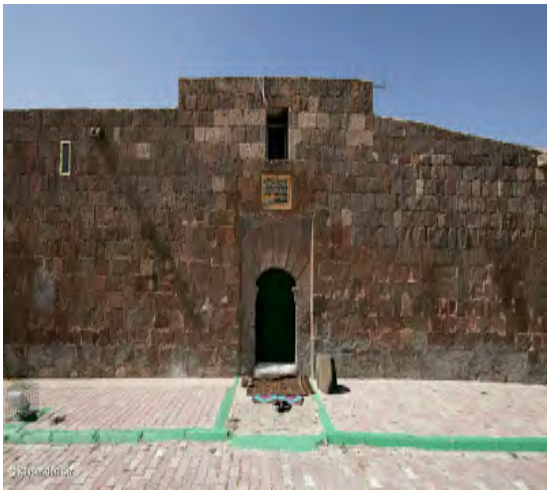

Şeyh Turasan Velinin Türbesi ve tekkesi Kayserinin İncesu ilçesinde yüksekçe bir tepenin üzerindedir. Bahse konu türbede Anadolunun ilk akıncılarından şehit olan birçok Beğdilli Türkmen savaşçının kabri bulunmaktadır. Yine Kayseride Seyyid Battal Gazinin Kayseriyi muhasarası sırasında kullanmış olduğu Battal Mescidi avlusunda da bir çok Türkmen Alperene ait Şehit kabristanı bulunmaktadır. Bu açıdan her iki yerde Anadolunun ilk şehitliklerindendir.
Büyük Selçuklu Sultanı Alparslanın 1071de Anadoluyu fethetmesi ile birlikte. Büyük Selçuklu İmparatorluğu bünyesinde faaliyet gösteren Danişmendli Türkmenleri Büyük Selçuklu Devletinin dağılması ile birlikte Danişmend Oğulları Beyliği olarak faaliyet göstermiştir.

DANİŞMENDLİLER BEYLİĞİ
Danişmend'in kelime anlamı Farsçada "bilgili adam"olup, İbnü'l-Esîr gerçek adı Taylu olan gazinin Türklere muallimlik yaptığı için danişmend unvanı alıp melikliğe dek yükseltildiğini bildirmiştir. Dönemin kaynaklarında tam adı "Melik-i Muazzam Danişmend Ahmed Gazi b. Ali et-Türkmani"şeklinde zikredilmektedir.
Danişmendli Beyliği, 1080–1178 yılları arasında Sivas merkez olmak üzere Çorum, Tokat, Niksar, Amasya, Malatya, Kayseri şehirleri civarında kurulmuş bir Anadolu beyliğidir. II. Kılıçarslan tarafından yıkılmıştır. Anadolu Selçuklu Devleti'ne katılan ilk Türk beyliğidir. Kaynaklarda adı Melik-i Muazzam Dnişmend Ahmed Gazi b. Ali et-Türkmani şeklinde geçen Danişmend Ahmed Gazi, Sultan Alparslan'ın 1064 yılında çıktığı Kafkasya seferi sırasında orduya katılmış ve bu tarihten itibaren Alparslan'ın hizmetine girmiştir. Malazgirt Savaşı'na da katılan Danişmend Gazi, zaferin kazanılmasında önemli rol oynadı. 1080 yılında Bizanslılardan Sivas'ı aldı ve Danişmentli Hanedanını kurdu.Sivası bir üs olarak kullanan Danişmend Gâzi; Çavuldur, Tursan, Kara Doğan, Osmancık, Iltekin ve Karatekin adlı emirleriyle Amasya, Tokat, Niksar, Kayseri, Zamantı, Develi ve Çorumu fethederek, beyliğine kattı. I. Haçlı seferi'nde başkenti İznik'i kaybederek Anadolu içlerine çekilen I. Kılıçarslan'ın yardımına koştu. I. Kılıçarslan'a Haçlılarla yaptığı Eskişehir Savaşı'nda destek sağladı. Haçlılar bu savaşı kazanarak Anadolu içlerine ilerlemeye devam ettiler. Ancak Danişmendlilerin ve Anadolu'daki diğer Türk birliklerinin saldırıları sonucu Haçlı orduları kuvvetlerinin büyük bir bölümünü kaybettiler.Danişmentliler 1100 yılında Bizans Devletinden bağımsız olan hüküm süren Malatya'yı kuşattılar. Antakya'yı ele geçirerek Antakya Prensliği'ni kurmuş olan Haçlı hükümdarı Tarantolu Boemondo Malatya'nın yardımına koştu. Ancak yenilerek Danişmentlilerin eline tutsak düştü. Malatya 1103 yılında Danişmentlilerin eline geçti. Danişment Gazi, elinde esir bulunan Boemondoyu iki yüz altmış bin dinar karşılığı serbest bıraktı. Ancak bu hareketi, I. Kılıçarslanla arasını açtı. Maraş civârında yapılan savaşta yenilen

Danişment Gazi, 1104 yılında vefat etti. Beyliğin başına oğlu Melik Gazi geçti.
1074-1178 yılları arasında önce Malatya, 1095'ten sonra da Niksar merkez olmak üzere Çorum, Tokat, Niksar, Amasya, Malatya, Kayseri şehirleri civarında kurulmuş bu Anadolu beyliğini yöneten beyler hükümdar oldukları yıllar itibarıyla şu şekildedir:Danişmend Gazi (1074-1084)Gümüştekin Gazi bin Danişmend (1084-1104)Emir Gazi bin Gümüştekin (1104-1134)Melik Muhammed bin Gazi (1134-1142)Melik Nizameddin Yağıbasan bin Gazi (1142-1164)Melik Şemseddin İsmail (1164-1171)Melik İmadeddin Zünnun (1171-1174/1178)[1]
Malatya'da beylik sürenler:Melik Aynüddevle bin Gazi (1135-1152)Melik Alaüddin Zülkarneyn (1152-1162)Melik Nasırüddin Mehmed (1162-1170)Melik Fahrüddin Kasım (1170-1171)Melik Efridûn (1171-1175) [2]
Danişmendli mimari eserleri şunlardır:Kayseri Ulu CamiiNiksar Ulu CamiiKayseri Gülük Camii ve medreseleriAmasya Halifet Gazi TürbesiNiksar Melik Gazi türbesiTokat Yağıbasan Medresesi (Çukur Medrese)Niksar Yağıbasan Medresesi
Anadolu Selçuklu Devletinin dağılmasından sonra Danişmendli Türkmenleri Dulkadiroğulları Beyliği olarak faaliyet göstermiştir.

DULKADİROĞULLARI BEYLİĞİ
Dulkadiroğulları Devleti (Beyliği), II. Dönem Anadolu Beylikleri'den biridir. 1298 -1522 yılları arasında Anadolu'nun güneyinde, Elbistan merkez olmak üzere kurulmuşlardır. Bir Türkmen Devletidir. Dulkadiroğulları Oğuzlar'ın Bozok kolundandır.İlk reisi Zeyneddin Karaca Bey'dir.Osmanlı İmparatorluğu ve Memlükler arasında mücadelelere neden olan devlet, Turnadağ Muharebesi'yle (1515) yıkılarak Osmanlı İmparatorluğu'na bağlandı.Osmanlı sarayına çeşitli dönemlerde toplam beş adet gelin göndermiş olan Dulkadirli hanedanı böylece Osmanlı hanedanıyla akraba olmuştur. Yıldırım Beyazıd'ın eşi, Çelebi Mehmed'in eşi, II.Murat'ın annesi ve eşi, Fatih'in annesi, Fatih'in babaannesi ve Yavuz Sultan Selim'in annesi Dulkadir Sultanlarının kızlarıdır. Dulkadiroğlu Devleti Osmanlı Devleti'ne bağlandıktan sonra Dulkadiroğlu Hanedanının şehzadeleri Osmanlı Devleti içinde Beylerbeyi, Sancakbeyi, Tımarlı Sipahi Alaybeyleri olarak önemli görevlerde bulunmuşlardır.
Sultan Alaüddevle Bozkurt Han'ın oğlu Şehzade Şahruh Mehmed Bey'in torunu olan Şehzade Davut Bey 1580 yılında Kayseri Sancak Beyi olmuş 1610 yılına kadar bu görevde bulunmuştur. Davut Bey'in devlet görevi bittiğinde kendisine Has olarak Kayseri'nin 357 köyünü kapsayan, Tomarza, Bünyan, Develi, Sarız, Pınarbaşı, Akkışla ilçelerini de kapsayan Zamantı Bölgesi verilmiştir. Davut Bey'in Tımarlı Sipahi Alaybeyi olan oğulları bölgeyi Gülveren Köyü'nden yönetmişlerdir. Babadan oğula Osmanlı sarayından tasdikle devam eden bu görev Sultan Abdülmecîd Hanın 19 Ocak 1841 fermanı ile kalan son tımarlı sipahileri tımarlarına ölene kadar sahip olmak şartıyla emekliye sevk etmesi ile Büyük Selçuklu döneminden beri Anadolu ve Ön Asya Türklüğünün idari ve askeri aristokrasisi ve bürokrasisini oluşturan tımarlı sipahi sınıfı resmen sona erdi. Bu bağlamda Gülveren'den bölgeyi yöneten Dulkadiroğlu Mehmed Sipahi Bey'in 1899 yılındaki vefatına kadar bu görev sürmüş oldu. Bu tarihten sonra Asakiri Nimazı Şahane adı ile oluşturulan yeni bir askeri sistemde Dulkadiroğlu hanedanı mensupları askeri görevlerini bu çatı altında sürdürerek yönetimde oldular. Dulkadiroğlu Hanedanı mensuplarının Tımarlı Sipahi Alaybeyleri bölgede Alaybeyler Sipahiler olarak bilinmekle birçok mühim işlere imza atmışlardır. Bu hanedan Gülveren başta olmak üzere, Harsa, Bel ve Alaybeyli köylerinde yaşamlarını sürdürmüşlerdir. Soyları günümüzde de sürmektedir. Kırşehir,Kayseri,Malatya gibi illerde de bu hanedana bağlı aileler varlıklarını devam ettirmektedir.
Dulkadiroğulları Beyleri- Hüküm Süresi
Zeyneddin Karaca Bey 1339-1353 Beyliğin kurucusu
.Garseddin Halil Bey 1353-1386
Şaban Süli Bey (Sevli Bey) 1386-1398
Sadaka Bey 1398-1399
Nâsıreddin Muhammed Bey 1399-1442
Dulkadiroğlu Süleyman Bey 1442-1454

Melik Arslan Bey 1454-1465
Şah Budak Bey 1465-1467
Şehsüvar Bey 1467-1472
Şah Budak Bey 1472-1480
Alaüddevle Bozkurt Bey 1480-1515
Şehsüvaroğlu Ali Bey 1515-1521Osmanlı beylerbeyi olarak hüküm sürdü.

Danişmendli Türkmenlerinin Anadoluda aşırı derecede güçlenmesi ve Osmanlı bürokrasisinde söz sahibi olma çabası Osmanlı Dönme ve Devşirme paşalarının gözlerini korkutmuştur. Osmanlı Devleti, Dulkadir Beyliğinin reisi Ali Beyi 1522 yılında ortadan kaldırdıktan sonra başsız kalan Türkmenler (Oğuz), bir süre Orta Anadolu'da obalar halinde yaşadılar. 1696'da ikinci kez Rakka'ya sürgün edilen Türkmenler, şimdiki Suriye çöllerinin sıcağına ve Arap Bedevi yağmacılarının saldırılarına dayanamayıp Anadolu'ya geri döndüler. Rakka beylerbeyi Ahmed Paşa Türkmenlerle baş edemeyince görevinden alındı ve Bozok-Çorum Sancak beyliğine atandı. Rakka valiliğine "Başkomutan"payesi verilen Anadolu müfettişi Devşirme Yusuf Paşa tayin edildi.Yusuf Paşa büyük bir askerî birlikle yerlerini terk eden Türkmenleri Rakka'ya geri göndermek için harekete geçti. Yusuf Paşa Kadıoğlu namıyla bilinen Kürtlerden Bektaş Beyin oğlunu Türkmenlere gönderip "Rakka'ya iskân giderlerse ne âla, gitmezlerse padişahtan gelen ferman gereği hepsinin kılıçtan geçirileceğini"bildirdi...
.Muslu Beyden Firuz Beye bir selâm
Yahşiyle yamanı seçelim demiş
Düşmanı tutalım verelim ele
Gelin biz bu candan geçelim demiş
Bu kanı çöllere saçalım demiş...

Rakka'ya iskân edilmeyi reddeden Beğdililer, düzenli Osmanlı ordusunun üzerlerine geldiğini görünce isyan ettiler. Yusuf Paşanın kuvvetleriyle savaştılar. Beğdililere destek veren Mamalı aşireti reisi Deveci Ali ile Paylı namıyla bilinen Rişvanlı Halil Beyin arasına nifak sokan Yusuf Paşa, Paylı Halil Beye Mamalı aşiret reisi Deveci Ali'yi tuzağa düşürtüp öldürttü. İç çekişmelerle zayıf düşen Beğdili aşireti Yusuf Paşaya yenildi. Bu dönemde Beğdili içindeki obaların başında şu beyler bulunuyordu: Şahin Bey, Kurd Karaca Bey, Kenan Bey, Halil Bey, Bekir Bey ve Mehmet Ali Bey. İsyanın elebaşıları olduğu bildirilen otuz Türkmen Beyi idam edildi. Türkmen beyleri kılıçtan geçirilmiştir. Bu sırada kocası öldürülen Beydili aşiret reisinin hanımı üçüz oğlan doğurmuştur. Çocuklarının öldürüleceğinden endişe eden kadın, sürgüne gitmeden önce çocukları dağdaki bir mağaraya götürür, bırakır. Bir kaç yıl sonra Beydili aşireti sürgünden eski yurtlarına döner. Hizmetçisi kadınla birlikte çocukları bıraktığı mağaraya giden anne gördüğü manzara karşısında gözlerine inanamaz. Üç oğlu da ellerinin baş parmağını emerek sıhhatlice yaşamaktadırlar. Çocukların kimler tarafından korunup beslendiğini öğrenmek isteyen anne, bir kenara gizlenir beklemeye başlar. Gün batarken bir kurt ağzında yiyecekle gelir ve çocukları besler. Üç oğlunu alıp çadırına dönen anne, karayağız oğluna Kurt Karaca, ince uzun sırım gibi oğluna Cerid, kafası iri boynu ince oğluna Boynuince, diye isim verir. Daha sonra Türkmen obaları içinde bu üç kardeşin obaları "Karaca Kurt""Cerid"ve "Boynuinceli"olarak anılır. İdam edilenler arasında Beğdili aşiret reisi Şahin Bey, Karacayurt aşiret reisi Kenan Bey ve oğlu Kurd Karaca Beyin olduğunu Aşık Süleyman şu mısralarda dile getirir:

Yusuf Paşa tuğlu fermanlı vezir
Saf tutmuş ordusu emrine hazır
Bağlandı derbentler bulundu kusur
Uyan Şahin Beyim dön bak ardına

Hoyrat girdi aslanların yurduna
Duman almış şu görünen dağları
Zalim kırmış goncaları gülleri
İpe gitti obaların beyleri
Uyan Şahin Beyim dön bak ardına

Hoyrat girdi aslanların yurduna
Hilebaz feleğin bize mi kastı
Aslana sığar mı tilkinin postu

Aşiret direği kötü gün dostu
Uyan Şahin Beyim dön bak ardına

Hoyrat girdi aslanların yurduna
Rakka'da Colab'a döküldük yola
Kesilen kelleler gelmiyor dile
Suçumuz ne idi sürüldük çöle
Uyan Şahin Beyim dön bak ardına

Hoyrat girdi aslanların yurduna
Süleyman'ım ne olacak halimiz
Urumeli bekler oldu yolumuz
Kırıldı belimiz Kenan Beyimiz
Uyan Şahin Beyim dön bak ardına
Hoyrat girdi aslanların yurduna

Bazı Türkmen beylerini yanına çeken Devşirme Yusuf Paşa, Beğdilileri önüne katarak mal, yiyecek ve davarlarıyia birlikte tekrar Rakka'ya sürgün eyledi. Aşağıdaki şiirde de görüleceği gibi, Türkmenler, o bölgede yaşayan Taylı ve Urban Araplarından çok çekmişlerdir. XVII. yüzyılda Türkmen aşiretleri arasında yaşayan Ozan Budala bu olaya şu destanı söylemiştir:

Seksen bin haneyle isyan edince
Anadolu benim derdi Beğdili
Kadıoğluyla Yusuf Paşa gelince
Paylı Mamalı'yı vurdu Beğdili
Kara bayrak salak kanlı salaca
Aşiretin ucu vardı Maraş'a
Yetişti imdada beğ Kurd Karaca
Zorunan yollara durdu Beğdili
Davullar döğündü çekildi sancak
Koç yiğit atma bağlandı ponçak
Deveci Ali öldü kırıldı kolçak
Eylenip Colap'ta kaldı Beğdili
Karacayurt Beğdilinin obası
Mürsel Beyim, Kenan Beyin dedesi
Topal Yusuf Paşa Haktan bulası
Suçumuz ne diye sordu Beğdili
Ali Beyim on batman gürz atardı
Kurd Karaca bir orduya yeterdi
Cerid Bekir al kanlara katardı
Nice alayları yardı Beğdili
Suluca Karahöyük belli yurtları
Aldı beni Beğdili'nin dertleri
Çöle düştü Beğdili'nin kurtları
Rakka çölünün kurdu Beğdili
Taylı uğrun uğrun çaldı kalemi
Urbanoğlu Yusuf Paşa gulamı
Beğdili'nin namı tuttu alemi
Göçünen Rakka'ya vardı Beğdili
Budala'm der ne olacak halimiz
Arayerde telef oldu elimiz
Bundan sonra Rakka'dır yolumuz
Rakka'ya sürgün oldu Beğdili

Karacayurt (Karacakurt) aşireti iskân edildiği yerlerden kaçarak eski yurtlarına gelmişler ve gönderilen yerlerde yerleşmek istememişlerdir. Bunun üzerine, Boy Beyleriyle oymak Kethüdalarına bir emir gönderilmiştir.Kırşehir Sancağındaki Köçekli ve Silsipür Ceridi ile diğer aşiretlerin içinde saklananların tespit edilip geldikleri yerlere geri gönderilmek için Şehsuvarzade Mustafa Bey görevlendirilmişti. Ozan Kul Sadun, Rakka'daki aşiretlerin durumunu, Anadolu'ya kaçıp gelenlerden şöyle sormaktadır:

Rakka çöllerinden gelen gaziler
Acep Karacayurt geri döndü mü
Yenile bir haber duydum oradan
Cerid Bekir öldü derler öldü mü
Cerid Bekir öldüyse kırıldı kilit
Çöktü üstümüze bir kara bulut
Köçekli Kerim'le Bayındır Halit
Kolu bağlı cellatlara durdu mu
Kul Sadun'um bize çok oldu cefa
Hükmümüz geçerdi şu kaftan kafa
Ulaşlı'nın oğlu Hacı Mustafa
Alayları bölük bölük böldü mü

Rakka'ya iskan edilen Beğdili'ye tabi bir çok obalar arasında, Karacayurt, Cerid, Köçekli ve Mamak'lar da vardı. Bunlar Güneyden Taylı ve Urban Arap aşiretlerinin baskınlarına maruz kalıyorlardı. Bunlara yardım maksadıyla yeni Türkmen cemaat ve oymakları bu bölgeye yerleştirilmiştir. Bu hususta 1691 yılında Adana ve Rakka Beylerbeyine, Azez Sancağı Mutasarrıfı Polad'a. Sis (Kozan) Sancak Beyi Halil Bey ve Yeni-il ile Haleb Türkmenleri Kadılarına birer ferman gönderilmiştir.Rakka'dan Anadolu'ya geri kaçan ve perakende olan Türkmen oymakları bu dönüş sırasında birbirlerinden ayrılarak bağımsız birer obaya dönüşmüşlerdir. Kırşehir'deki obalar içinde Kurd Karaca Beye bağlı Karacayurt, Mamak, Cerid, Boynuinceli, Kurutlu ve Köçekli obaları ilk akla gelenlerdir. Ozan Budala, Rakka'ya iskân edilen obaları ve başlarındaki beyleri şu mısralarla dile getirmektedir:

Akça kuğum göçtü mola çöllere
Kıranlar mı girdi bizim ellere
Bir fitneden düştük tozlu yollara
Ara yerde telef oldu mal kuğu
Şu Dinek Dağı'nın baharı yazı
Ötüşür çığrışır Seyfe'nin kazı
Ne yaman ağlattı Edna Bey bizi
Firuz Beyim nerde kaldı duy kuğu
Badilli de katil kuvvet bezince
Osmanlı da fermanını yazınca
Yusuf Paşa suçsuzları ezince
Bu dertlere dayanamam ben kuğu
Şahin Beyim kimler konsun yurduna
Hayıf oldu Kurd Karaca merdine
Hiç bakmasın şu Mamalı ardına
Meşveretle yad ellere kon kuğu
Seksen bin haneden vebal alındı
Sürüldü aşiret iskan olundu
Köçekli beyleri suçlu bilindi
Cerit eli perakende can kuğu
Kadıoğluyla Yusuf Paşa geldiler
Karı-kızı çoluk çocuk kırdılar
Badili'yi Irakka'ya sürdüler
Mesken tutup Irakka'da kal kuğu
Budala'm derdini kime söylüyor
Aşiretler hep yas tutup ağlıyor
Zalim düşman seviniyor gülüyor
Hiç bu derde dayanılmaz can kuğu

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, Rakka bölgesindeki köyleri harap eden yağmacı Tay ve Urban Araplarına karşı Anadolu'daki Beğdili obalarını Belih ırmağının Harran altındaki Akça-Kale'den Rakka'ya kadar uzanan bölgeye yerleştiren Osmanlı, 1691'de Beğdili ile diğer bir çok oymakları da Urfa'nın doğusundaki Colab ırmağı kıyıları ile Harran, Boz-âbad ve Urfa'nın diğer bölgelerine yerleştirdi. Böylece kendisine boyun eğmeyen bu Türkmenlerden kurtulmuş oldu.Beğdili obalarından başka, Musaçalu, Cerid, Avşar, Köçekli ve Karacayurt Türkmen oymakları da bunlar arasındaydı. Devlet, sert ve ciddi tedbirler almasına rağmen, bütün bu

oymaklar aynı yıl içerisinde Anadolu'ya geri kaçtılar. Çünkü bu bölgeler, Türk oymaklarının yerleşebileceği Anadolu'daki serin yaylaların coğrafi yapısında bir yer değildi. Toprağı verimsiz kuru ve susuz olduğu gibi, kavurucu çöl sıcaklarının hüküm sürdüğü bir yerdi. Rakka bölgesi Arap kabileleriyle Türkmenler arasında geçen savaş türküleriyle dolu olduğu gibi, Türkmen oymaklarının adeta bir sürgün yeriydi. Sürgüne kızan bazı oymaklar çöl iklimine dayanamayıp İran (Acem) bölgesine geçmiş, fakat bir müddet sonra devamlı özlemini çektikleri Anadolu'ya ayrı ayrı koldan geri dönüp yerleşmişlerdir. Elimizdeki bir cönkte, Süleyman adlı ozan, İran'a giden oymakların başında Firuz ve Mehmet Beylerin olduğunu şu mısralarla anlatmaktadır:

Padişahtan ferman geldi nidelim
Göç çekelim Irakka'ya gidelim
Yaylam seni kime emanet edelim
Firuz Beğ Acem'e gitti durnalar
Seherde avazın bağrımı deler
Durnamın kanadı kırılmış kanar
Kaldırmış başını gurbete konar
Firuz Beğ Acem'e gitti durnalar
Başımıza geldi böyle felaket
Çekilen acıyı neylesin devlet
Yurdumu beklesin oğlum Muhammed
Firuz Beğ Acem'e göçtü durnalar
Yozulmuş aşiret çekilir gider
Zalha kadın giymiş gam ile keder
Kurd Karaca öldü kırıldı kemer
Firuz Beğ Aceme göçtü durnalar
Çağrışı çağrışı yayladan ininİnin
Aynoloza bir semah dönün
Beğden izin geldi koruya konun
Firuz Beğ Acem'e gitti durnalar
Benden selam söylen Keskin eline
Güzel Kırşehir'e Malya Çölüne
Kırlangıç eteği Seyfe Gölüne
Firuz Beğ Acem'e göçtü durnalar
Bizi böyle eden muraz almasın
Çıkarsın alları kara bağlasın
Süleyman derdini kime söylesin
Firuz Beğ Acem'e göçtü durnalar

Bu sürgünde en büyük ızdırabı Beğdili ve ona bağlı oymaklar çekmiştir. Bu olaya dair acı hatıralar, Kırşehir başta olmak üzere Keskin yöresinde halâ yaşatılmaktadır. Aşağıdaki türkü de bunun acı bir kanıtıdır.
Toplandık aşiret geldik Colab'a
Başımızda esen boran değil mi
Şahin Bey, Karaca konduk yan yana
Hacı Ali'nin yurdu Seyhan değil mi
Urumdan öteye yığnak düzüldü
Aşiretler isim isim yazıldı
Koca Berk Ağanın bendi bozuldu
Cerit önü tozlu duman değil m
iKurd Karaca Ulaşlı'nın beyine
O da kondu Şahin Beyin sağına
Firkat girdi Ağca-Kale dağına
Yuzuf Paşa cana kıyan değil mi
Misis'den göçünce Irakka yolu
Anavarza üstü Bayındır eli
Perişan düştü de koca Beğdili
İstanbul belimiz kıran değil mi
Süleyman'ım haymaların kurulsun
Çekilsin sancaklar aşret derilsin
Gündeşlioğlu destan olsun çığrılsın

Aslanların yurdu ören değil mi...

BEĞDİLİ BOYUNUN 1694 YILINDA İTİBAREN 1712 YILLARI ARASINDA BU GÜN SÜRİYEDE BULUNAN RAKKA YA SÜRGÜN EDİLME BELGESİDİR

Anadoluda Yurd tutan ve günümüzde hala varlıklarını devam ettiren Danişmendli Türkmen boyları şunlardır:
-Alaeddin
-Akkoyunlu
-Alemli
-Alihanlı
-Avşar
-Bekdik
-Beşirli
-Bıçakçı
-Boynu inceli
-Ceceli
-Cerid
-Cevanşir
-Çavuşlu
-Çöplü

-Çumdan/Çomdan
-Danişmendli
-Davud Hacılı
-Deliler
-Dumanlı
-Gökkazlı
-Gölegir
-Gösterenli
-Gündeşli
-Gündüzlü/Günüzlü
-Hacı Beğli
-Hasanlı
-Harbendeli/Harmandalı
-Herikli
-İcikli
-Karalı
-Karacakurt
-Karahacılı
-Karahalilli
-Kara İnebeğli
-Karakoyunlu
-Karamanlı
-Karlevend
-Kaşıkçı
-Kestan/Kesten
-Kırıklı
-Kızılbeğli
-Kızıl Kocalı
-Kozculu
-Köpekli
-Kulfallı
-Kuloğuları
-Kurgılı
-Kurutlu
-Kürd Mihmadlı
-Kürdenküre/Gördengöre
-Küşne
-Kütüklü
-Lek
-Mocan
-Müminli
-Oğulbeğli
-Öküz/Uğuz/Eyügöz
-Pesyan
-Rahimli
-Salarlı
-Sarsallı
-Sarılı
-Savcılı
-Sıddıklı
-Selmanlı
-Sermayeli
-Süvegenli/Süvagenli
-Şerefli
-Şeyhli
-Tecirli
-Tur Hasanlı/ Dur Hasanlı
-Varvara
-Yahşiganlı
-Yeğen Alili
Derleyen: Fatih Mehmet Yiğit

KAYNAKÇA:

-Prof.Dr.Ahmet Taşağıl / GÖKTÜRKLER / Türk Tarih Kurumu Yayınları
- Kaşgarlı Mahmud/ Divanı Lügatit Türk/ Türk Kabalcı Yayınları
-Prof.Dr.Osman Turan/Selçuklu Tarihi ve Türk-İslam Medeniyeti / Boğaziçi Yayınları
-Battalname/ Battalgazi Destanı
-Danişmendname/ Danişmend Gazi Destanı
-Prof.Dr.Tufan Gündüz / Danişmendli Türkmenleri/ Yeditepe yayınları
-Prof.Dr.Tufan Gündüz/Anadolu da Türkmen Aşiretleri Bozulus Türkmenleri/ Yeditepe yayınları
-Prof.Dr.Yusuf Halaçoğlu/Anadolu'da Aşiretler, Cemaatler, Oymaklar/ Türk Tarih Kurumu yayınları
-Danişmend Oğulları'nın Dinî ve Millî Siyaseti, Prof Mikail Bayram, (Selçuk Üniversitesi Tarih Bölümü), Türkiyat Araştırmaları Dergisi, 131
- Kırşehirli Aşık Süleyman Hatıratı
-https://www.turkudostlari.net/hikaye.asp?turku=15585